

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Η Κυρία Θεοτόκος κατά τον έξω χαρακτήρα και ήθος του σώματος ήτο σεμνή και σεβάσμια κατά πάντα, ολίγα και απαραίτητα λαλούσα, ήτο ογλήγορος εις το υπακούειν και ευπροσήγορος, ετίμα όλους και επροσκύνει, είχε το μέγεθος του σώματος μέσον και σύμμετρον, δεν επαρουσιάζετο εις κάθε άνθρωπον, ήτο μακράν από τόν γέλωτα και έξω από κάθε ταραχήν και θυμόν.

Το χρώμα του θεοδόχου Της σώματος ήτο όμοιο με το χρώμα του σιταριού.

Είχε ξανθάς τάς τρίχας της κεφαλής, είχαν οφθαλμούς πολλά ωραίους, χρωματισμένους με θείαν σεμνότητα, ωραιομένους με κόρας οξειές και όμοιας με τήν ελαίαν και καλλυνομένας με βλεφαρίδας φαιδροπρεπείς.

Είχε τα οφρύδια μαύρα, κυκλικώς σχηματισμένα.

Είχε τήν μύτην ομαλήν και ευθείαν.

Τα πανάμωμα χείλη Της ήτον ανθηρά, λάμποντα κοσμίως με ερυθρόν χρώμα και γέμοντα από την των λόγων γλυκύτητα.

Είχε το ιεροπρεπές πρόσωπον ολίγον μακρύ, είχε τάς θεοδόχους χείρας Της μακράς και τούς δακτύλους των χειρών μακρούς με λεπτότητα.

Ήτο ανυπερήφανος και είχε ταπεινώσιν υπερβάλλουσαν, εφόρει ρούχα φυσικώς χρωματισμένα, καθώς δηλούται από το άγιον μαφόριον, αυτόχροον υπάρχον.

Και δια να ειπούμεν καθολικώς, η Κυρία Θεοτόκος ήτο κατά τα εξωτερικά μέλη του σώματος γεμάτη τόση θείαν χάριν και σεβασμιότητα, ώστε όπου όστις έβλεπεν Αυτήν, ελάμβανε εις την ψυχήν του κάποιον φόβον και ευλάβειαν και χωρίς να Τήν ηξεύρη προτύτερα, εγνώριζεν από μόνον τόν εξωτερικόν χαρακτήρα Της ότι Αύτη αληθώς εστί Μήτηρ Θεού.

Και ο Αρεοπαγίτης θεός Διονύσιος, από την πολλήν αγάπην που είχε πρός τόν Χριστόν, ακούσας ότι έζη σωματικώς η πανάμωμος Μήτηρ Αυτού, επήγε να Την ιδεί, και λοιπόν βλέπων τήν θείαν θεωρίαν και τήν θαυμάσιαν και βασιλικήν ωραιότητά Της, ιδών δε και τούς Αγγέλους ισταμένους τριγύρω Αυτής και Τήν εδορυφόρουν ως βασίλισσαν, ακούσας δε και τα ουράνια λόγια εκ του αγίου στόματός Της, εξέστη ομολογήσας ότι και μόνος ο σωματικός Αυτής χαρακτήρ και το είδος Της Τήν εμαρτύρουν ως εστί Μήτηρ Θεού κατ' αλήθειαν.

Μεγαλείον και εξαίρετον ήτο εις μόνην τήν Θεοτόκον, διότι θεόθεν ήτο δεδωρημένον, ίνα γεννηθή εν τη Παλαιά Διαθήκη Παιδίον θήλυ κατ' επαγγελίαν, και μάλιστα εκ της στείρας, της θεοπρομήτορος Άννης.

Γνωστόν όμως έστω ότι η Κυρία Θεοτόκος, δια τα μεγαλεία ως Της έδωκεν ό Θεός, εσυνερίζετο τρόπον τινά και εφιλοτιμείτο να αγωνίζεται και Αυτή μετά τήν Ανάληψιν του Υιού Της με προσευχάς, με γονυκλισίας και με κάθε είδος ασκήσεως.

Όθεν λέγεται λόγος ότι, από τάς συχνάς γονυκλισίας, όπου η Θεοτόκος εποίει, εβαθούλωσαν αι πλάκαι, επάνω εις τας οποίας τα γόνατα έκλινεν.

